

מסורת הש"ס

(א) יומא פה. פ' כריתות
(א, א) סנטידין גט. ע"ש,
(ב) שם שון. פ' כריתות
ומצריהם. (ב, ב) סנטידין
(ג, א) סנטידין פה. פ' כריתות
(ד) פסחא. (ד, א) ש"ע,
(ה) עינידין. (ד, א) ש"ע,
(ו) כריתות. א. כל סנטידין
(ז, א) ע"ש. (א) ילומין
ד' א. וקלא מוקד קדש
פ' כסות נקיש דלמחר
מביתל' מוקד קדש
ע"ל ע"ל ע"ל ע"ל ע"ל
ד' א. וקלא. (א) ש"ע,
ועבות פיו ומגלה של
סכלה. (ג, א) כריתות
(ד) מיתוס. (ד, א) ש"ע,
(ה) ע"ש. (א) דבר
תעלה טלמה עולה מפר
ע"ל חורב דמוע.

ורה אור השלם

1. כִּי דָבַר י' בָּזָה וְאֵת
מִצְוֹתוֹ הִפְרָה הַכֹּהֵן
תִּכְבֶּר הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֲנֶה
בָּהּ: במדבר טו לא
2. אֶךְ בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם
הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא
קָדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם
אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אֵשָׁה לִּי: ויקרא כג כז

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה דאי כו'
דיומיה במי מכפר:

גליון הש"ס

גמ' זה הפורק עול. עיין
יבמות דף ט ע"א תוס'
ד"ה מה:

מוסף רש"י

חָזִין מִשְׁכּוֹךְ עוֹלָם סוֹפֵר
בִּקְרִיבָה (יִצְחָק הַפָּנִי) א':
שֶׁכֶּן עוֹלָם עַל כֵּן הַתַּעֲוָה
(בִּרְיֻחוֹת 1.) וּמִגְדַּל פְּנִים
בְּהִירוֹ. דְּרוֹשׁ כֵּן אִתּוֹרָה
לְגַמְלָה. כִּי מִן מִשְׁכָּה שֶׁנֶּהֱיָה
דְּרוֹשׁ בְּאֶגְדוֹת שֶׁן דְּפוּי לֹא
וְהָיָה לֵאמֹר לְמַעַן לִפְנוֹת
וּמִתְנַחֵם אֶת־הַמִּלֵּךְ וְגו' (יִצְחָק
שֶׁם וּבְכִינִי בִּרְיֻחוֹת
שֶׁנֶּהֱיָה בְּזֶמֶן שְׁנוֹנָה הַיָּד.
שֶׁלֹּא שֶׁן קוֹרֵם מִתְנַחֵם
כְּכֹת, אֲבָל שֶׁן לֹא
(בְּרִי 3.) וְקִרְאָה
מִקְרָא קִרְדִּישׁ. מִתְּקוֹן מִדֵּל
הַפֶּלֶס. (בְּרִי 1.)
וּמוֹדֵה רַבִּי בִּכְרֵת
יְדִימָה. דִּלָּהּ דִּקְמֵה לֹא
תִּשְׁתַּעַן עַל מִשְׁכָּה, תַּעֲבִיבִית
לֵאמֹר לֵאמֹר, לֵאמֹר הָיָה
עֲבִירָה דְּעִיבִי לֹא מִשְׁכָּה,
וְזֶה חֲלָק מִן קִמְעֵה לְעִמֵּל
עֲבִירֻחוֹת דְּרוּמֵי שְׁמֵר
(שֶׁם), כְּרֵת, חֹלֶק עִירִי
לֵאמֹר עֵינִי וְשֶׁן וְשֶׁן לֹא מִשְׁכָּה

במעמד המדרו. ללא עזר משורה. ודקשיא לך זכר רשעים מועבה
ממתני' רבי היא דלמר יוה"כ מכפר על שאינן שצין והאי קרא מוקי
לה בשאר יומי: פורק עול. כופר בעיקר: מגלה פנים בחסות.
בזה על דברי תורה בחוספא ובגילוי עוות פניו כגון * (סנהדרין דף טז);

מנשה שהיה יושב דורוש בצלגודת של
דופי לא היה למשה לכתוב אלף
ותמנע היתה פלגש ^(ז) וילך ראוין צימי
קליר חטים (בראשית ז) : **צרים**. בשר
מילה : **דבר ה' בזה זה הפורק עול**.
בשרה חלוצר ראשון שאמור צמי
אברהם ה' אליה ^(ח) שאל שמו
אבות אלף מפי הגבורה ^(ט) : **ומגלה פנים**.
מדאפקיה קרא בלשון ציון זה בזה
בצרי תורה הוא : **זה המיפר צרים**
בצרה. שהיא מנור יחידות : לא
בשאלים **אלף בומן שנונה בה**. אלמא
בשאלים שב קאי קרא. ובהקן תלת
הוא דגלי לן קף לנחיר יוה"כ הא
בשאלים קא"פ שאלים שב יום הכפורים
מכפר : **ורבנן**. דאית להו נמי בשאר
עצירות דאין יוה"כ מכפר על שאין
שבין אמרי כך הא דגלי לן קרא
בהקן תלת לאו ציוה"כ איירי אלף
הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם
הבא שאף מיתה אינה ממרקת על
שלש הללו בלא תשובה אבל שאר
עצירות תלת תשובה נמי מיתה
ממרת אחר יום הכפורים אבל
יוה"כ בלא מיתה לא : **שאם עשה**
תשובה. ואין עונה בה מיתה ממרקת
אף על שלש הללו ולא תכרת לעולם
הבא : **אחד ישראל וכו'**. מתכפרים
משאר עצירות בשעיר המשתלח :
ומאן אית להו האי סברא. דכנהניו
מתכפרין במשתלח : **רבי יהודה**
לקמן בבא פירקא ^[ע"ז] : **אבל ר' יהודה**
לא סבר לה כרבי. שהיא יוה"כ מכפר
על שאין צדים ולא אחיז מתניתין
אלציה : **או דלמא**. רבי יהודה נמי
כרבי סבר לה ומתניתין רבי יהודה
נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא
וסבר לה כרבי אורחא דמילתא שיין
טפי למימר רבי היא וסבר לה כר'
יהודה רבי היא ולא למימר רבי יהודה
היא וסבר ליה כרבי תמלידיה : **דוקא**
קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה.
בשעיר המשתלח דע"כ מתניתין רבי
היא כדלוקימנא מדקמי יוה"כ מכפר
על שאין שבין אבל ר' יהודה לא
סבר ליה כרבי דמיתא אין יוה"כ מכפר
על שאין שבין לרבי יהודה : **הטאות**
אשמום **אין מכפרין אלף על השצין**
למבי (בבבבא) והתודא את חטאתם
וגו' (ויקרא ה) והתודא אשר חטא עליה :
שאין מכפרין על המזיד כשוגג. רוב
חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד
כשוגג אלף אשם שפחה חרופה ואשם
גזיר טמא ואשם שזועת הפקדון
וחטאת דשזועת העדות : **אך חלק**. אך
בשעור לחדש השעניי הוא יום הכפורים
הוא וכל אינן ורקין מיעוטין למחך
שפעמים שאין יוה"כ מכפר : **סמך**

סיפרא. תורת כהנים ר' יהודה היא הכי אמרינן בסנהדרין באלו
ההן הנחנקין (דף פו.): **לא קראו מקרא קודש.** לא קיבלו צברותיו
לומר מקדש ישראל ויהו"כ: **ומודה רבי זכרם דיומא.** הא דמינא
קמייתא דאינו מכפר על שאינן שנין זכרת של יום הכפורים קאמר
של עיניו ושל מלאכה אזל על כל שאר עבירות מכפר אף על
דיומיה מודה רבי דלא מכפר ותימא דאכרת דיומיה (א) **מכפר: רבי**
זכרם בשלמא שאר כריתות דאי מיית קודם יוה"כ לא איכפר אזל
בתימיה. לומר אלמא אי אית ליה לרבי דמכפר על כרת דיומ
גגון דעבד בלינא ומי דלא אסי יממא לכפורי ליה. שאין

שבועות שנים פרק ראשון שבועות

ק ראשון שבועות **יג.**

בעומד במרדו. הקסה הר"ש שלמה מדריו"ש דפפרק בתרא דינמא (דף פה: ושא) אמרינן מיתה ויום הכפורים מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני עזמו לא הא מני דלא כרבי והא לא אחיא אפילו כרצנ דאית להו דמיתה בלא תשובה

בְּעוֹמֵד בְּמִרְדּוֹ וְרַבִּי הָיָא ⁶דְּתַנְיָא רַבִּי אֲמַר
עַל כָּל עֵבִירֹת שִׁבְתוּרָה בֵּין עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה
בֵּין לֹא עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר
חוּץ מִפּוֹרֵק עוֹל וּמִגִּלָּה פָּנִים בְּתוֹרָה וּמִפֶּר
בְּרִית בִּבְשָׁר שֹׁאֵם עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה יוֹם
הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר וְאֵם לֹא אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכֹּפֶר מֵאֵי טַעֲמָא דְרַבִּי ⁷דְּתַנְיָא יְכִי דְּבַר
ה' בּוֹזֵה ⁸זֶה הַפּוֹרֵק עוֹל וּמִגִּלָּה פָּנִים בְּתוֹרָה
אֵת מִצְוֹתוֹ הִפֵּר זֶה ⁹הַמִּפֵּר בְּרִית בִּבְשָׁר
יִהְיֶה תִּכְרַת תִּכְרַת הַכֶּרֶת לִפְנֵי יוֹה"כ תִּכְרַת
לְאַחֵר יוֹה"כ ¹⁰יְכִיכֹל אִפִּילוּ עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה ת"ל
יְעֻנָּה בָּה לֹא אִמְרֹתִי אֲלֵא בִזְמַן שְׁעוֹנָה בָּה
וּרְבִנָּן ¹¹יִהְיֶה כְּעוֹלָם הַזֶּה תִּכְרַת לְעוֹלָם
הַבָּא עֻנָּה בָּה שֹׁאֵם עֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וּמֵת
מִתָּה מִמִּרְקָת וּמִי מִצִּית מוֹקֶמֶת לֵה כְּרַבִּי
וְהָא מְדַסִּיפָא רַבִּי יְהוּדָה הֵיא דִּישָׁא נָמִי ר' ¹²
יְהוּדָה הֵיא דְקִתְנִי סִיפָא אַחַד יִשְׂרָאֵל וְאַחַד
כְּהֵנִים וְאַחַד כְּהֵן מְשׁוּחַ וּמֵאֵן אֵית לִיה הֵיא
סְבָרָא רַבִּי יְהוּדָה מְכַלֵּל דִּישָׁא ר' יְהוּדָה
אִמַּר רַב יוֹסֵף רַבִּי הֵיא וְסָבַר לֵה כְּר' יְהוּדָה
א"ל אֲבִי דוֹקָא קָאִמַר מִר רַבִּי סָבַר לֵה כְּר' ¹³
יְהוּדָה אֲבַל רַבִּי יְהוּדָה לֹא סָבַר לֵה כְּרַבִּי
אוּ דְלִמָּא מִדְּרַבִּי סָבַר לֵה כְּרַבִּי יְהוּדָה
אָף רַבִּי יְהוּדָה סָבַר לֵה נָמִי כְּרַבִּי מִהוּ
אוֹרְחָא דְמִילְתָּא קִתְנִי לְמִימֹר דְּתַלְמִיד
סָבַר לֵה כְּרַבִּי א"ל אֵין דוֹקָא קָאִמַּנָּא רַבִּי
סָבַר לֵה כְּרַבִּי יְהוּדָה אֲבַל ר' יְהוּדָה לֹא
סָבַר לֵה כְּרַבִּי דְתַנְיָא יְכִיכֹל הֵיא וְיִהְיֶה מִכֹּפֶר
עַל שְׁבִים וְעַל שְׁאִינִן שְׁבִים וְדִין הוּא הוֹאִיל
וְחִטָּאת וְאַשָׁם מִכִּפְרִין וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר
מִזֶּה חִטָּאת וְאַשָׁם יֵאֵין מִכִּפְרִין אֲלֵא עַל
הַשְּׁבִים יֵאֵף יוֹה"כ אֵין מִכֹּפֶר אֲלֵא עַל
הַשְּׁבִים מִזֶּה לְחִטָּאת וְאַשָׁם שְׁאִין מִכִּפְרִין
עַל הַמִּזִּיד כְּשׁוֹגֵג תֹּאמַר לִיּוֹה"כ שְׁמִכֹּפֶר עַל
הַמִּזִּיד כְּשׁוֹגֵג הוֹאִיל וּמִכֹּפֶר עַל הַמִּזִּיד
כְּשׁוֹגֵג יִכְפֹּר עַל שְׁבִים וְעַל שְׁאִינִן שְׁבִים
תַּלְמוּד לּוֹמַר ¹⁴אֵךְ חֵלֶק סֵתָם סִיפָרָא מְנִי
ר' יְהוּדָה וְקָאִמַר שְׁבִים אֵין לֹא שְׁבִים לֹא
וּרְמִי סֵתָם סִיפָרָא אִסְתָּם סִיפָרָא דְתַנְיָא
¹⁵יְכִיכֹל לֹא הֵיא וְיִהְיֶה מִכֹּפֶר אֲלֵא תִּתְעַנֶּה
בּו ¹⁶וְקָרָא מִקְרָא קֹדֶשׁ וְלֹא עֲשֵׂה בּו מְלָאכָה
לֹא תִּתְעַנֶּה בּו וְלֹא קָרָא מִקְרָא קֹדֶשׁ וְעֲשֵׂה
בּו מְלָאכָה מְנִין ת"ל ¹⁷זִיּוֹם כַּפּוּרִים הוּא
מ"מ אִמַּר אֲבִי לֹא קִשְׁיָא הֵא רַבִּי וְהֵא רַבִּי
יְהוּדָה רַבָּא אִמַּר הֵא וְהֵא רַבִּי וּמוֹדָה רַבִּי
בְּכִרַת דִּיּוֹמָא דְאֵי לֹא תִימָא הֵכִי כִרַת
דִּיּוֹם הַכַּפּוּרִים לְרַבִּי לִית לִיה אֲלִמָּה לֹא
מִשְׁכַּחַת לֵה כְּגוֹן דְּעֵבֵד בְּלִילִיא וּמֵית דְּלֹא
תֵּאתָ יִמְמָא לְכַפּוּרִי לִיה אֲלֵא אִימָא
רַבָּא

היום עצמו בלא שער המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת גמור וכה"ג אשכחן בפרק קמא דזוחים (דף ו. וס) דעולה מכפרת על הירוש ^ט מקופיא ולא מקיבעא כלומר לגמרי והשתא אתי

שעשה בו מללכה ולא התענה בו: דאי לא סימא הכי. דבכרת יוה"כ לית ליה לרבי. בתמיה. א"כ למה כתב רחמנא ביום הכפורים וכן בלא לי הא כי עבר עליה מכפר עצה הא יומא: אלאה לא יגן למה תשובה כרת ביום הכפורים: והא משתתה לה. פה אלא ביום כדמכב (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם: ומקשינן

עין משפט
נר מצוה

בַּז א מִי פ"ח מהל'
 תשובה הלכה א:
 בַּז ב מִי שם פ"ח הלכה
 ד:
 בַּז ג מִי שם הל' א
 ופ"ג מהל' שגגות
 הלכה י:
 ג ד מִי פ"ח מהל'
 תשובה הלכה ג ופ"ג
 מהל' שגגות שם:

רבינו חננאל

ההשתלח
ואוקומנט למתני' בעבר
על מצות עשה ולא עשה
תשובה אלא עומד כמדר
ורבי אה' דהניא אצ"פ
למה עשה תשובה ויהי
מכפר עליו חזק מפורק
ועל מוגלה פנים תורה
מפר ברית בבשר שנה
ויהי' מכפר עליון אלא
חזרו בתשובה כ'ר
דברי ר' רובין פשוטים
הוא' ואקשי' ומי מצית
הקומה לא למתני' אחד
והא מוקמתי סיפא אחד
ישראל ואחד תננים ואחד
כלן משות ותרצה ר' י
יהודה שהללו כולן
מתקשרין בשאר בעברות
ומתני' ר' יהודה היא
מכלה דרישא נמי ר'
יהודה היא. ואמר ר'
יוסף מתני' כלה רבי היא
וסיפא סבר לה ר' יהודה.
ר' יהודה רביה. ורבי
תלמיד הוא. ואמר ליה
דוק דא אמרת א"ר. ורבי
יוסף דוקא קאמינא'. ורבי
סבר לה כר' יהודה בשר
דשערי ההשתלח בשאר
עבירות וזולתי טומאת
הקדר וקדושי מכפר על
מסל. ור' יהודה לא סבר
לה כר' יהודה' מכפר
אפי' על שאינן שבין.
ורקני סתמא תנאן פירא
כהניס ספירא ספירא כי
ויהי' כינוי מכפ' אלא על
השבין שנאמר קר בעושר
לחדש וגו' ויקמטל נ'ר
מכפר על שאינן שבין.
וסתם ספירא ר' יהודה
היא כרגיסין באלו ר'
התנאן פסמי' דר' יוחנן
וסתם ספירא ר' יהודה:
ורקני סתם ספירא אסתם
סיפא. ופריך אביי אר
ר' [ואה' ר' יהודה] רב
אמר להו' הו' ר' אביי.
והא תנינא א' לא שב
והא מתקשרי על בעבירה
שעברו וס' הפסורים א'
א' תימא א' ר' כר
דבמיא ביום הפסורים
לית ליה לרבי. ור' יוחנן
סבר (ר' יהודה) (ר' יהודה)
[ר' יוחנן]. משכחת לה' נגון
דאכלי בליילא או עבד
עבדא ומית דלא מליק
גזמא השורן לכפריי ליה